

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.436/2012/12. szám

A Szegedi Ítéltábla a Rosta Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Rosta Márton ügyvéd) által képviselt **felperes neve(címe)** felperesnek - a Lajos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lajos Levente ügyvéd) által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. szeptember 21. napján kelt 6.G.40.148/2012/3. számú ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 12.700 (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperesi társaságot a ... Törvényszék Cégbírósága Cg.... cégjegyzékszám alatt tartja nyilván. Az alperesi társaság tagja 33 %-os üzletrész tulajdonnal a felperes, valamint 67 %-os üzletrész tulajdonnal a **(város 1 neve)**-ben bejegyzett gazdálkodó szervezet, a **(cég 1 neve)** . Az alperesi társaság önálló cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetői **(személy 1 neve)** és **(személy 2 neve)**.

Az alperes társasági szerződésének 12.5. pontja szerint a taggyűlés határozatait, amennyiben a törvény másként nem rendelkezik a szavazati joggal rendelkező jelenlévők egyszerű többségével hozza meg.

Az **(cég 2 neve)** valamint **(személy 2 neve)** között 2007. november 14. napján szindikátusi szerződés jött létre. Ennek a szindikátusi szerződésnek a kiegészítéseként a **(cég 1 neve)** , valamint a felperes **(város 2 neve)**-ben 2010. március 1. napján „Szindikátusi szerződés kiegészítése” elnevezésű megállapodást kötöttek. A szindikátusi szerződés rendelkezései 7.4. pontja szerint az alábbi kérdésekben a döntés a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik, és a döntéshez a törzstőke legalább 70 %-át képviselő szavazati arány szükséges: az alperes pénzügyi tervének elfogadása, a társasági szerződés módosítása az alperesi társaság egyesülése,

szétválása, megszüntetése, végelszámolása, partneri megállapodások, más rendkívüli ügyletek aláírása, az ügyvezetők hatáskörének megállapítása és az ügyvezetők díjazásának meghatározása kérdéskörében, stb.

(Személy 1 neve), az alperesi társaság ügyvezetője a **(város 2 neve)**-ben 2011. április 8. napján keltezett taggyűlési meghívóval az alperes taggyűlését 2011. május 20. napjának 11 órájára összehívta azzal, hogy annak helyszíne **(hotel neve)**. A meghívóban megjelölte, hogy a társaság többségi szavazattal rendelkező tulajdonosa, a **(cég 1 neve)**. előzetesen hozzájárult a taggyűlésnek a társaság székhelyétől eltérő helyszínen történő megtartásához. Felsorolta a napirendi pontokat és tájékoztatást tartalmazott a határozatképesség szabályairól.

E taggyűlés nem lett megtartva. Az alperes ügyvezetője, **(személy 1 neve)** a 2011. május 3. napján kelt meghívóval az alperes taggyűlését 2011. május 23. napjának 9 óra 30 percére hívta össze a **(hotel neve)** helyszínre, utalva arra, hogy a társaság többségi szavazattal rendelkező tulajdonosa, a **(cég 1 neve)**. előzetesen hozzájárult a taggyűlésnek a társaság székhelyétől eltérő helyszínen történő megtartásához. A 2011. május 23-i taggyűlés meghívóban közölt napirendi pontjai ugyanazok voltak, mint az elhalasztott 2011. május 20-i taggyűlés napirendi pontjai.

A 2011. május 23. napjára összehívott taggyűlésen megjelent a felperes ügyvezetőjeként **(személy 2 neve)** (33 % szavazat), a **(cég 1 neve)**. törvényes képviselőjeként **(személy 1 neve)** (67 % szavazat). A társaság jelenlévő tagjai hozzájárultak a taggyűlésnek a székhelytől eltérő helyen történő megtartásához. **(Személy 2 neve)** kifogásolta, hogy a taggyűlést kétszer hívták össze postai úton kézhez vett meghívóval anélkül, hogy jelezték volna, hogy a 20-i taggyűlés elmarad. A jegyzőkönyvhöz csatolt egy aznap keltezett nyilatkozatot, amely szerint ő, mint a felperes ügyvezetője a meghívót olyan időpontban vette át, amely álláspontja szerint nem felelt meg a hatályos jogi előírásoknak. Emiatt a 2011. május 23-i taggyűlésen érvényes határozatok nem születhetnek. E nyilatkozatra tekintettel a felperesi ügyvezető, **(személy 2 neve)** még a határozathozatal előtt a taggyűlésről eltávozott.

Az alperesi taggyűlés ilyen előzmények után a **(cég 1 neve)**. igen szavazataival meghozta az 1/2011. (05. 23.), 6/2011. (05. 23.) számú határozatait. A 2/2011. (05. 23.) számú határozattal feltételes tőkeleszállításról született döntés. A határozat 1. pontjában a törzstőke 0 Ft-ra történő leszállításáról, 2. pontjában pedig ezzel egyidejűleg a törzstőke 160.000.000 Ft-ra történő felemeléséről született döntés, meghatározva az ezzel kapcsolatos törzsbetét-arányos hozzájárulás összegét. A határozat 3. pontjában a tőketartalék emeléséről született döntés, törzsbetét-arányos pénzbeli tagi hozzájárulás formájában azzal, hogy a tagoknak a tőkeemelést 15 napon belül kell teljesíteniük. A 3/2011. számú határozat elhatározta **(személy 2 neve)** ügyvezetői tisztségéből való visszahívását azzal, hogy a társaság **(személy 1 neve)** egyedüli ügyvezető önálló cégjegyzése mellett működjön tovább.

Gf.III.30.436/2012/12. szám

A felperes keresetében a 2011. május 23. napján megtartott taggyűlésen meghozott összes határozat hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozással, hogy a taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű. Ezen túlmenően a meghozott határozatok közül a 2/2011. számú határozatot tartalmilag is támadta, mert azzal a taggyűlés a társaság törzstőkéjét 0 Ft-ra csökkentette le. Hivatkozott arra is, hogy a 3/2011. számú határozat a szindikátusi szerződés előírásaiba ütközik.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a taggyűlés összehívása szabályszerű volt és azon a társasági szerződés rendelkezéseinek megfelelő arányok megtartása mellett, szabályszerű határozatok születtek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és erről a ... Törvényszék Cégbíróságát az ítélet jogerőre emelkedését követően értesíteni rendelte. Kötelezte a felperest perköltség megfizetésére is. Megállapította, hogy a 2011. május 23. napjára összehívott taggyűlés megfelelt a Gt. 144. §-ában írtaknak, a 2011. május 23. napjára szóló meghívó elküldésére ugyanis 2011. május 3. napján sor került, a felperes azt 2011. május 19-én átvette. Rámutatott arra, hogy megalapozottan nem vetődhetett fel a tagokban az sem, hogy a május 23-i taggyűlés a május 20-i taggyűlés megismételt taggyűlése lenne, ugyanis a 2011. április 8. napján keletkezett meghívón túlmenően nem keletkeztek olyan iratok, melyek igazolnák, hogy a 2011. május 20. napjára kitűzött taggyűlés megtartásra került volna. A 2011. május 23-i taggyűlésre szóló meghívó és a taggyűlésről felvett jegyzőkönyv sem említ megismételt taggyűlést, illetve azt, hogy 2011. május 20-án az alperesnél taggyűlést tartottak volna.

Megalapozatlannak ítélte a felperes érdemi hivatkozásait is. A Gt. 114. § /1/ bekezdése főszabályként írja elő, hogy a kft. törzstőkéje nem lehet kevesebb 500.000 Ft-nál, azonban ez alól kivételt képez a Gt. 159. § /3/ bekezdése szerinti feltételes tőkeleszállítás esete. Ez utóbbi esetben a törzstőke leszállítás hatályosulásának előfeltétele, hogy a törzstőke leszállításával egyidejűleg elhatározott törzstőke emelés megtörténjen, így a törzstőke legalább a 114. § /1/ bekezdésében meghatározott nagyságot elérje. Miután a törzstőke leszállításának mértékét ez esetre a Gt. nem korlátozza, arra is van lehetőség, hogy e feltételes tőkeleszállítás folytán a tőke nulla forint legyen. Miután ezen intézkedés csupán akkor hatályosulhat, ha a tőke leszállításával egyidejűleg elhatározott tőkeemelés megtörténik, így ténylegesen olyan jogi helyzet nem állhat elő, hogy a kft. törzstőkéjét nulla forintnak kellene tekinteni, amennyiben ugyanis az egyidejűleg elhatározott tőkeemelés nem történik meg, a tőkeleszállítás nem hatályosul. Erre figyelemmel tehát nem sértett jogszabályt az alperes a 2/2011. (05. 23.) számú határozatával. A 3/2011. (05. 23.) számú határozatot a felperes azzal az indokkal támadta, hogy annak tartalma a szindikátusi szerződés 7.2. pontjába ütközik. Tény, hogy az említett határozat ellentétben áll a szindikátusi szerződés azon rendelkezésével, hogy mindkét fél jogosult egy-egy ügyvezetőt állítani, akik önálló képviseleti és cégjegyzési joggal rendelkeznek, azonban a szindikátusi szerződés és társasági szerződés egymás közti viszonyában a társasági szerződés primátusának elve érvényesül. A szindikátusi szerződés nem válik a társasági szerződés részévé, az csupán az azt

megkötő felek háttér megállapodása, kötelmi, és nem társasági jogi hatállyal. Ennek megfelelően tehát nem sértett jogszabályt és társasági szerződéses rendelkezést sem az alperes taggyűlése a 3/2011. (05. 23.) számú határozat meghozatalával.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és ugyanezen bíróság új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Megismételte azt az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi álláspontját, hogy a 2011. május 23-ra összehívott taggyűlés összehívása nem felel meg a Gt. 143-144. §-aiban foglaltaknak. Egyidejűleg ugyanis nem lehet hatályban két taggyűlési időpont, hiszen így a tagok nem tudják, hogy melyik taggyűlésen kellene részt venniük. Helytelen az az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi álláspont, hogy nem tiltott egyszerre korlátlan számú taggyűlés párhuzamos összehívása, ez ugyanis ellentétes a Gt. rendelkezéseivel, a jogalkotói szándékkal és az üzleti élet biztonságával. Hivatkozott arra is, hogy a felperes keresetpontosításában a tételesen támadott határozatok mindegyikénél hivatkozott a szindikátusi szerződésbe, ekként a társasági szerződésbe ütközésre. Az elsőfokú bíróság a szindikátusi szerződéssel kapcsolatos jogi álláspontját kizárólag a 2/2011. (05. 23.) számú határozat körében fejtette ki. Hivatkozott arra is, hogy ugyanazon felek között, ugyanazon bírói tanács (... Törvényszék 6.G.40.149/2012/3. számú ítélet) a 2011. augusztus 22., 23., 24-i taggyűlések vizsgálata kapcsán a jelen ügyben elfoglalt jogi állásponttól ellentétes álláspontot fejtett ki. Nyilvánvaló, hogy ha egyszer a törvényszék arra az álláspontra helyezkedett, hogy jogsértő, ha az adott taggyűlési döntés a szindikátusi szerződésben írtakkal ellentétes változást idézne elő, ezért tartotta szükségesnek a határozat hatályon kívül helyezését, úgy ezen jogkövetkeztetés alkalmazandó jelen perben is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Jogi álláspontja az volt, hogy párhuzamosan összehívva több taggyűlés is lehet. A 2011. május 20-i taggyűlés elhalasztásra, lemondásra került, melyet bizonyít a 10. sorszám alatt becsatolt e-mail, melyet a felperesi ügyvezető élő e-mail címére küldtek meg. A felek közötti levelezés nyelve az olasz, vagy az angol volt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal pontosítja és egészíti ki:

A felperes ügyvezetője önálló cégjegyzési joggal **(személy 2 neve)**, a **(cég 1 neve)**. törvényes képviselője **(személy 1 neve)**.

Az alperes - társasági szerződés 5.1. pontja szerinti - törzstőkéje 150.000.000 Ft, székhelye **(cím 1)** alatt található.

Az alperesi társasági szerződés 12.1. pontja szerint a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartoznak mindazok a kérdések, amelyeket a törvény a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe utal.

A **(cég 2 neve)** valamint **(személy 2 neve)** között 2007. november 14. napján szindikátusi szerződés jött létre. Ennek a szindikátusi szerződésnek a kiegészítéseként a **(cég 1 neve)**, valamint a felperes **(város 2 neve)**-ben 2010. március 1. napján „Szindikátusi szerződés kiegészítése” elnevezésű megállapodást kötöttek. A szindikátusi szerződés rendelkezései (7.4.) szerint - többek között - a társasági szerződés módosítása, az ügyvezetők hatáskörének megállapítása és az ügyvezetők díjazásának meghatározása kérdéskörében a döntés a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik, és a döntéshez a törzstőke legalább 70 %-át képviselő szavazati arány szükséges. A társaság két ügyvezetője közül mindkét fél jogosult egy-egy ügyvezetőt jelölni, akik önálló képviselő és cégjegyzési joggal rendelkeznek (7.2.).

A 2011. május 20. napjának 11 órájára összehívott taggyűlés 2011. április 22-én e-mailben elhalasztásra, lemondásra került, jelezve az új, 2011. május 23-i időpontot. Az e-mailben adott tájékoztatást követően az alperes ügyvezetője, **(személy 1 neve)** a 2011. május 3. napján kelt meghívóval az alperes taggyűlését 2011. május 23. napjának 9 óra 30 percére hívta össze.

A 2011. május 23-i alperesi taggyűlés a **(cég 1 neve)**. igen szavazataival meghozta az 1/2011. (05. 23.) - 6/2011. (05. 23.) számú határozatait. A 4/2011. (05. 23.) határozattal az alperes a **(cím 2)** címen új fióktelep létesítéséről döntött.

A felperes módosított keresetében a 2011. május 23. napján megtartott taggyűlésen meghozott összes határozat hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozással, hogy a taggyűlés összehívása nem felelt meg a Gt. 142. § /3/ bekezdésében és a Gt. 143-144 §-aiban foglaltaknak, mert ez a taggyűlés nem tekinthető megismételt taggyűlésnek, mert a taggyűlés összehívásakor nem lehetett tudni, hogy a 2011. május 20-i taggyűlés határozatképtelen lesz. Előadta, hogy álláspontja szerint egyidejűleg nem lehet hatályban két taggyűlési időpont. Arra az esetre, ha a bíróság az összehívás szabályszerűtlensége miatt valamennyi határozatot nem helyezné hatályon kívül, a 2-4/2011. (05. 23.) számú határozatokat jogsértő jellegük miatt érdemben is vitatta. Arra hivatkozott, hogy a 2/2011. számú határozat azért jogsértő, mert azzal a taggyűlés - a társasági szerződés 5.1. pontjába ütköző módon - a társaság törzstőkéjét 0 Ft-ra csökkentette le. Hivatkozott arra is, hogy a 2-4/2011. (05. 23.) számú határozatok a szindikátusi szerződés 7.2., 7.4. b) pontjának és a társasági szerződés 12.1. pontjának előírásaiba ütköznek.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a taggyűlés összehívása szabályszerű volt, a 2011. május 20-i taggyűlés elhalasztásra, lemondásra került, így a 2011. május 23-i taggyűlés nem volt megismételt taggyűlés. Egyebekben a Gt. két taggyűlés párhuzamos összehívását nem tiltja. A 2011. május 23-i taggyűlésen a társasági szerződés rendelkezéseinek megfelelő arányok megtartása mellett, szabályszerű határozatok születtek. A szindikátusi szerződés a társasági

szerződésnek nem része, a meghozott határozatok sem a társasági szerződésbe, sem a Gt. előírásaiba nem ütköznek.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben a már az elsőfokú eljárásban rendelkezésre álló adatok, részben a másodfokú eljárásban lefolytatott részbizonyítás eredményeként pontosította és egészítette ki.

A fellebbezés **alaptalan**.

A másodfokú bíróság több tekintetben szükségesnek ítélte kiegészíteni, pontosítani az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást. A taggyűlések összehívásának szabályszerűségével kapcsolatosan álláspontja részben eltér ugyanis az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi indokoktól. Az ítéletábra álláspontja szerint ugyanis garanciális, jogvédelmi okokból nem kerülhet sor ugyanazon napirendi pontokkal két egymást követő időpontra taggyűlés összehívására. Helyesen mutatott rá a felperesi fellebbezés arra, hogy amennyiben erre lehetőség lenne, úgy jogbizonytalanság teremtődne abban a tekintetben, hogy a tagoknak melyik taggyűlésen szükséges megjelenniük, mely taggyűlést lehet szabályszerűen összehívottnak, megtartottnak tekinteni. Ez az analógiás következtetés adódik abból a bírói gyakorlatból is, mely szerint ugyanazon társaságnak egy időben, párhuzamosan több taggyűlése nem tartható. Az ilyen ülések nem minősülhetnek taggyűlésnek, az azokon hozott döntésekhez a legfőbb szerv határozata szerinti joghatás nem fűződhet (Fővárosi Ítéletábra Cgf.16. 43.288/2009/3.; hozzáférhető a Kúria határozatainak adatbázisában). Amennyiben tehát pusztán arról lenne szó, hogy mind 2011. május 20-án, mind pedig 2011. május 23-án ugyanazon napirendi pontokkal párhuzamosan két taggyűlés került volna összehívásra, ez önmagában az összehívás szabályszerűtlenségét eredményezné. A konkrét esetben azonban nem ez a jogi helyzet állapítható meg.

Az alperes már az elsőfokú eljárás során következetesen hivatkozott arra, hogy a 2011. május 20-i taggyűlés lemondásra, elhalasztásra került, erről e-mailben értesítette a felperest. Az elsőfokú bíróság eltérő jogi álláspontja folytán e kérdéssel nem foglalkozott, ugyanakkor a másodfokú eljárásban lefolytatott részbizonyítás eredményeként egyértelműen megállapíthatóvá vált, hogy az alperesi hivatkozásnak megfelelően az alperes a 2011. április 22-i e-mailben értesítette a felperes ügyvezetőjét a május 20-i taggyűlés elhalasztásáról, egyben az új május 23-i időpontról is. Kétségtelenül az e-mail angol nyelven került megfogalmazásra, azonban ez a peres felek közötti érintkezés szokásos formájának tekinthető, hiszen az eljárás során több olyan okirat, jognyilatkozat került becsatolásra, amelyben a felek az egymás közötti érintkezés során az angol nyelvet használták. Amennyiben pedig az üzleti érintkezés szokásos formájaként az angol nyelvű levelezés elfogadható, úgy nyilvánvalóan az e-maillal történő értesítéssel a 2011. május 20-án összehívott taggyűlés lemondottnak, elhalasztottnak tekinthető. Miután életszerű, hogy több okból is akadálya lehet egy egyébként szabályszerűen már összehívott taggyűlés megtartásának, ezért a már összehívott taggyűlés lemondását tiltó rendelkezéseket törvényi szabály nem tartalmaz. Ilyen körülmények között elvi

Azt a másodfokú bíróság a felmerült bizonyítékok mérlegelésével állapította meg, hogy a felperes tudott vagy tudnia kellett a 2011. május 20-i taggyűlés elmaradásáról és helyette a 2011. május 23-i taggyűlés időpontjának kitűzéséről. Az elsőfokú eljárás során a felperes ügyvezetője is lehetségesnek ítélte, hogy kapott értesítést a taggyűlés elmaradásáról, csak azt nem tudta mire vélni (... Megyei Bíróság 6.G.40.148/2011/14. számú jegyzőkönyv 3. oldal). Ilyen nyilatkozat mellett értékelendő, hogy nem áll rendelkezésre olyan perbeli adat, amely szerint 2011. május 20-án taggyűlés tartására sor került volna, ilyen taggyűlésen bármelyik peres fél megjelent volna és erről jegyzőkönyvet készített volna. Ahogyan az elsőfokú bíróság is rámutatott, a 2011. május 23-ra szóló meghívó nem tesz említést arról, hogy e taggyűlést megismételtnek kellene tekinteni, s a 2011. május 23-i taggyűlést ténylegesen senki nem is tekintette megismételt taggyűlésnek, ilyen megállapítást a taggyűlésről felvett jegyzőkönyv nem tartalmaz. Együttesen mérlegelve e körülményeket arra lehet következtetni, hogy a 2011. május 20-i taggyűlés lemondásra került, új taggyűlési időpontként 2011. május 23. került meghatározásra, és e taggyűlésen mindegyik fél annak tudatában jelent meg, hogy ez az előzetesen kiküldött meghívó szerinti napirendi pontok tárgyalására szóló első taggyűlés. Ezek megállapíthatósága mellett már nem áll fenn az a garanciális okokból kifogásolható jogi helyzet, hogy ugyanazon napirendi pontokkal két különböző időpontra szóló taggyűlés került összehívásra.

A fellebbezés a fentiekén túl konkrét jogsérelemre nem, kizárólag általánosságban a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 142. § /3/ bekezdése és 143-144. §-ainak megsértésére hivatkozott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a fentebb részletezettekén túl az alperesi társaság 2011. május 23-i taggyűlése összehívásának egyéb okból fennálló szabályszerűtlensége, a Gt. 142. § /3/ bekezdése és 143-144. §-ainak megsértése nem állapítható meg, ugyanis a taggyűlést a társaság ügyvezetője megfelelő formai szabályok betartásával hívta össze, a társaság tagjai a taggyűlésen meg is jelentek és egyhangúan hozzájárultak a taggyűlés székhelytől eltérő helyen való megtartásához. A felperesi ügyvezető távozását követően is határozatképes taggyűlés kizárólag az előzetesen közölt napirendi pontokat tárgyalta, melyről megfelelő, a formai előírásokat kielégítő jegyzőkönyv került felvételre.

Összességében a fentiek miatt a 2011. május 23-i taggyűlést szabályszerűen összehívottnak kell tekinteni, ezért a fellebbezés további hivatkozása tükrében annak vizsgálata vált szükségessé, hogy a felperes által érdemben is kifogásolt határozatok sértik-e az alperes társasági szerződését vagy egyéb jogszabályi előírásokat. Nem helytálló a fellebbezés azon hivatkozása, hogy a szindikátusi szerződés a társasági szerződés részének lenne tekinthető. Miután a szindikátusi szerződés nem tartozik a társaság alapidokumentumai közé, az a társaságra nézve kötelezettséget nem róhat. A szindikátusi szerződés csak az azt megkötő személyeknek a társaságon belül egymással szembeni kapcsolatát, együttműködését és elvárási rendszerét

szabályozza (BH 1998/89. számú eseti döntés), így a szindikátusi szerződés kizárólag a szerződő felekre nézve keletkeztet kötelmi jogi kötelezettségvállalást, de a társaságra, vagy harmadik személyekre vonatkozóan nem (BDT 2007/1671. számú eseti döntés). A szindikátusi szerződés alapvetően kötelmi jogi és nem társasági jogi jellegét támasztja alá a konkrét esetben az is, hogy kizárólag a szindikátusi szerződés kiegészítése jött létre az

alperesi társaság két tagja között, az eredeti szindikátusi szerződés aláírói nem az alperesi társaság tagjai, hanem e személyektől elkülönült, eltérő jogalanyok **((cég 2 neve) és (személy 2 neve))** voltak. Így függetlenül attól, hogy személyi összefüggés a szindikátusi szerződésben érintett társaságok és az azokat létrehozó személyek között fennállnak, az önálló jogalanyiségű alperesi társaságra fogalmilag nem jelenthet kikényszeríthető kötelezettséget a más személyek közötti kötelmi kötelezettségvállalás.

Tény, hogy a 2010. március 1. napján kelt kiegészítéssel az alperes tagjai közötti szindikátusi szerződés módosítás tartalmaz rendelkezéseket az alperesi társaság működésével összefüggésben, azonban amennyiben e kötelezettségeknek nem kizárólag az egymás közötti együttműködés körében, kötelmi jogi alapon kívántak volna hangsúlyt adni a szerződő felek, hanem e megállapodásukat társasági jogi jogviszony szintjére szerették volna emelni, úgy nem lett volna akadálya annak, hogy a társasági szerződésben rendezzék például a törvényi főszabálytól eltérő szavazati rendet, vagy a társasági szerződés módosítására, az ügyvezetőkre vonatkozó szabályokat. Ennek hiányában a szindikátusi szerződésnek, az abban vállalt szerződéses kötelezettségek esetleges megsértésének kizárólag az ügyletkötő felek egymás közti kötelmi jogi jogviszonyában lehet jelentősége, de a taggyűlési határozatok jogszerűsége szempontjából relevanciája nincsen, hiszen a meghozott taggyűlési határozatok sem a társasági szerződésbe, sem más jogszabályi rendelkezésbe nem ütköznek.

A szindikátusi szerződés, így annak a fellebbezésben is hivatkozott 7.2., 7.4. b) pontjai nem tekinthetők az alperesi társasági szerződés részének, így a társasági szerződés sérelme nem állapítható meg, miután a társasági szerződés az ügyvezetők számára, jelölésük és visszahívásuk sajátos módjára, a fióktelep vonatkozásában a társasági szerződés módosítására, valamint a taggyűlési határozathozatal módjára - a törvényi főszabályoktól (Gt. 21. §, 18. § /2/ bekezdés, 20. § /6/ bekezdés) eltérő - előírást a 2011. május 23-i taggyűlés időpontjában nem bizonyosan nem tartalmazott és nem is tartalmazhatott, hiszen a peres felek által becsatolt, taggyűlés időpontjában hatályos okiratok szerint az alperesi társaság szerződésminta alkalmazásával elfogadott társasági szerződéssel működött. A cégalapításra általában egyedi (szabad tartalmú) okirattal kerülhet sor. A Gt. 11. § /4/ bekezdése azonban lehetővé teszi meghatározott gazdasági társaságok blankettaszerződéssel (szerződésminta felhasználásával) történő alapítását. A 2006. évi V. törvény (Ctv.) mellékletét képező szerződésminta alkalmazása azt jelenti, hogy a cég csak a saját adataival egészíti ki a formanyomtatványt, illetve ahol a törvény vaglyagos szabályozási lehetőséget ír elő, ott a lehetőségek közötti választást tartalmazza a szerződésminta. Egyéb tekintetben a blankettától eltérni, a szerződésminta szövegén változtatni nem lehet (BDT 2009/2116, BDT 2007/1630. számú eseti döntés). Ez a megoldás törvényi garanciát jelent arra vonatkozóan, hogy

Gf.III.30.436/2012/12. szám

a társaság által benyújtott szerződés szükségképpen megfelel a törvényi előírásoknak, mivel a társasági szerződésben feltüntetésre kerülő adatokon, tényeken kívül az okirat mindenben megegyezik a törvény rendelkezéseivel.

A fenti tartalmú alperesi társasági szerződés 5.1. pontjában az alperes törzstőkéje vonatkozásában kizárólag az aktuális, a társaságra vonatkozó konkrét adatokat tartalmazza, a 2/2011. (05.23.) számú határozat azt nem sérti. A törzstőke Gt. 159. § /3/ bekezdés szerinti feltételes leszállítása pedig nem sérti a Gt. előírásait, így a határozat jogszabálysértő jellege erre alapítottan sem mondható ki.

Az elsőfokú ítélet pertörténeti részében a felperes módosított kereseti kérelmét valóban nem megfelelően ismertette, ennek következményeként a szindikátusi szerződésbe ütközés körében kizárólag csak a 3/2011. (05. 23.) számú határozat jogszerűségét vizsgálta, így eljárási szabálysértés, hogy teljes körűen az ítélet indokolása valamennyi felperesi hivatkozásra nem terjed ki. Ugyanakkor a másodfokú bíróság álláspontja szerint ez az eljárási szabálysértés nem igényelte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, ugyanis a szindikátusi szerződéssel összefüggő jogi álláspontot az elsőfokú ítélet tartalmazta, így annak további vitatott taggyűlési határozatokra vonatkoztatásával és az indokolás kiegészítésével az elsőfokú ítélet indokai teljes körűvé tehetők.

Annak a körülménynek jelen jogvita elbírálása szempontjából relevanciája nincsen, hogy az elsőfokú bíróság jelen peres felek között, de más jogvitát elbírálván nem jogerős ítéletében milyen jogi álláspontot foglalt el, a szindikátusi szerződés tartalmát az adott konkrét jogvita keretei között hogyan értelmezte. A Pp. 227. § /1/ bekezdése szerint az egyszerű kötőerő értelmében a bíróság a saját határozatához csak abban a perben van kötve, amelyben azt hozta. A más bíróságokra is irányadó minősített kötőerővel csak a jogerős határozatok rendelkeznek (Pp. 228-229. §). A jogerő, a bíróságnak az általa hozott határozathoz való kötöttségén túlmutató fogalom, amely alaki értelemben azt jelenti, hogy az adott döntés fellebbezéssel nem támadható. Az alaki jogerős határozatok közül az ítélethez anyagi jogerő-hatás is fűződik. Az anyagi jogerő azt jelenti, hogy az anyagi jogerős határozathoz mind a bíróság, más hatóság, mind a felek kötve vannak, ítélt dolog (res iudicata) keletkezik. E szabályokra tekintettel a más perben hozott határozat az elsőfokú bíróságot, továbbá jogerő hatás hiányában az a másodfokú bíróságot sem kötötte, így a fellebbezés megalapozottságának alátámasztására a ... Törvényszék 6.G.40.149/2012/3. számú kiegészített ítéletében rögzített megállapítások nem szolgálhattak.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a tényállás kiegészítése és pontosítása mellett, részben eltérő indokolással - a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítélőtábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /3/ és /5/ bekezdése,

- 10 -

valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból.

Szeged, 2013. február hó 11. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk. Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk. Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró